

KÜRTÖS

XX. évfolyam 9. szám

Közéleti havilap

2022. szeptember

Ára 0,50 EUR

KÉSZÜLŐBEN AZ ŐSZI ÖSSZEVONT VÁLASZTÁSOKRA

Boris Kollár házelnök júniusban hivatalosan bejelentette, miszerint október 29-én, szombaton önkormányzati és megyei összevont választásokat tartanak. Mit is jelent az összevont választások fogalma? Nem kell semmi különösebbre gondolnunk, egyszerűen csak annyit jelent, hogy egy napon tartják meg mindkét választást, melytől így költségmegtakarítást remélnek. Egyben azt is remélik, hogy a megyei választásokon több szavazópolgár vesz részt, mivel az önkormányzati választások tétje mindig nagyobb volt, ezért többen mentek el szavazni, mint ezt egyéb választásokon megszoktuk. A törvény szerint a választások menetéről a polgárok tájékoztatva lesznek, de nem árt egy-két dologra felhívni a figyelmet, ezért lapunk hasábjain most egy rövid tájékoztatást közlünk.

Szavazati joga az önkormányzati régiók (megyék) testületébe minden olyan szlovák és külföldi állampolgárnak van, akinek állandó lakhelye van a településen, mely az önkormányzati régióba tartozik, és legkésőbb a választások napján betölti 18. életévét. Csak az állandó lakhelyen lehet szavazni, az önkormányzati és a megyei választáson nincs választói igazolvány, mint a többi voksoláshoz. A parlament elfogadott egy módosítást, mely lehetővé teszi, hogy a Covid-19 betegség miatt karanténba kerülő választópolgárok és a velük egy háztartásban élők is (külön eljárásrend szerint) szavazhassanak, ha a járványügyi helyzet ezt megköveteli. Egyébként a hordozható urnába való választás feltételei változatlanok az előző évekhez képest. Egy-egy helyszínrre a választási

bizottság legalább 2 tagjának kell kiemennie.

A szavazóhelyiségbe érkezéskor a választópolgár köteles személyazonosságát a kerületi választási bizottság előtt személyi igazolvány vagy külföldi esetben lakcímgazolás bemutatásával igazolni. A kerületi választási bizottság bekarikázza a választópolgár sorszáma az önkormányzati régió testületébe történő választópolgárok névjegyzékében, és a választópolgárnak egy üres kék borítékot ad ki a település (város) hivatalos bélyegzőjének lenyomatával és két kék csíkos szavazólapot – egy szavazólap az önkormányzati régió testületébe való választásra és egy szavazócédula az önkormányzati régió elnökének választására. Ezt követően a kerületi választási bizottság bekarikázza a választópolgár sorszáma a települési önkormányzati választói névjegyzékében, és kiad a választópolgárnak egy üres fehér borítékot, amelyen az önkormányzat (város) hivatalos bélyegzője van lenyomva, és két fehér szavazólapot – egy szavazólap a települési (városi) képviselő és egy szavazólap a település polgármesterének (a város polgármesterének) megválasztásához.

A szavazólapok és borítékok átvételét a választópolgár minden választói névjegyzékben külön-külön, saját kezű aláírásával igazolja. Az önkormányzati választások szavazólapjain a választó legfeljebb annyi jelölt sorszáma karikázhatja be, ahány képviselőt választanak az adott választókerületben (a megválasztandó képviselők száma szerepel a szavazólapon). Az önkormányzati régió elnökének vagy a település polgármesterének választási lapján a választópolgár csak egy jelölt sorszáma karikázhatja be. A választópolgár fehér borítékban helyezi el a települési képviselő és a polgármester szavazólapját. Ha a választó nem megfelelő borítékba teszi a szavazólapot, az érvénytelen. A szavazólapok kitöltése után a választópolgár a kék borítékot a kék színű urnába, a fehér borítékot pedig a fehér urnába helyezi. Ha a szavazópolgár rossz urnába teszi a borítékot, a szavazás érvénytelen. A választási időszak négy évre szól.

A Nagykürtösi járásban három megyei képviselőjelöltet karikázhatunk a 21 indulóból. A Szövetség párt támogatásával három jelölt indul: Gömör Lóránt, Ipolynyék, Jámor László, Apátújfalu, Kerata László, Ipolynagyfalu. A Magyar Fórum támogatásával Baki Attila, Terbegec. Függetlenként Lőrincz Mária, Ipolykér.

A jelölteknek sikeres szereplést kívánunk, a választópolgárokat pedig arra kérjük, hogy lehetőleg mindegyikük menjen el választani, éljen a törvény adta lehetőségével.

Balogh Gábor

*„Valahogy mégis megokosodott a világ, megcsendesedett.
Az emberek ráismertek az élet rendjére, hogy akik együtt kell
éljenek ezen a földön, azok között békességnek kell lenni.
Hogy a föld egymáshoz fűzi az embereket,
s közös kötelén vonszoljuk valamennyien a sorsot.”*

Wass Albert

„Az iskola arra való, hogy az ember megtanuljon tanulni, hogy felébredjen tudásvágya, megismerje a jól végzett munka örömét, megízlelje az alkotás izgalmát, és megtalálja a munkát, amit szeretni fog.”

Lukanénye

E gondolatok jegyében kezdtük meg az idei tanévet a Lukanényei Alapiskolában 2022. szeptember 5-én. Elbúcsúzott az augusztus, maga mögött hagyva a szokatlanul forró nyarat, az élménydús kalandokat, táborokat, a családi kirándulásokat. Ezen a különleges napon éreztük ugyan még a nyár forróságát, mégis beköszöntött a szeptember, s a vakáció észrevétlenül hagyott itt bennünket. Szomorkodni azonban nem kell, hiszen a tarka szeptember is tele lesz kihívásokkal, élményekkel.

A Lukanényei Alapiskola – szokásához híven – az idei tanévet is ünnepélyes diák-szentmisével kezdte, melyen szülők és nagyszülők is részt vehettek egyaránt. A szentmisét a község plébánosa, Dobos Péter lelkiatya celebrálta. Őszintén és gyermeki egyszerűséggel felhívta a figyelmet az alázat, a szerénység fontosságára a mindennapi életben. Kihangsúlyozta a példamutató nevelés fontosságát mind a szülő, mind a pedagógus részéről.

A szentmise után az iskola igazgatója, Lupták Marian tanévnyitó beszédében külön köszöntötte a kis elsősöket és szüleiket. A félénk kis nebulókat megnyugtatta, hogy a mi iskolánk nemcsak az a hely, ahol a gyerekek a nap nagyobb részét töltik, hanem igyekszik olyan teret biztosítani tanulói számára, ahol mindenki jól érzi magát, szabadon alkotva fejlesztheti képességeit, és szabadjára engedheti fantáziája gyeplőjét, és mindig lesz valaki, aki eredményeiket értékelni fogja. Felhívta a végzős diákok figyelmét, hogy komoly kihívások, megmérettetések várnak rájuk ebben a tanévben. De pontosan ezek a nehézségek és a becsületes küzdés teszi majd őket alkalmassá hivatásuk megtalálásához és elfogadásához. Megköszönte a szülőknek az iskolánkba vetett bizalmukat, valamint közös együttműködésre, biztatásra és segítségnyújtásra kérte őket.

Lukanénye polgármestere, Híves László beszédében sok erőt, egészséget és kitartást kívánt minden tanulónak, szülőnek és iskolai alkalmazottnak.

A Lukanényei Alapiskola a 2022/23-as tanévet 14 osztállyal és 134 diákkal kezdte meg, melyből 37 magyar ajkú. Négy kis magyar és tizenkilenc szlovák elsős tanuló lépte át először az iskolánk küszöbét.

Kuzma Monika

Jó hírek az ipolynyéki tanévnyitón...

Zsuzsa tantó néni ügyes diákjai egy rövid kultúrműsorral kedveskedtek, melyet Nagy Ráhel éneklése tett díszesebbé. Gyurász Szilvia igazgatónő beszédében sok sikert és szép élményeket kívánt az új tanévben, és biztatta a kis elsősöket a tanulásra. Az első osztály 17 kisdíákiból álló népes csapatát Nagy Teréz tanító néni irányítja. Az iskola vezetője két jó hírrel lepte meg a hallgatóságot. Egyrészt az épület fűtési rendszere teljes felújítást kapott. A kazánházba új és korszerű kazánok kerültek, a folyosókon, tantermekben, helyiségekben lecserélődtek a régi radiátorok. A másik jó hír a Rákóczi Szövetség iskolabuszprogramja volt. Már régóta foglalkoztatta a magyar tanintézményeket a környékbeli diákok beutaztatása. Magyar kormányzati

támogatásból tizenhat iskolabusz segíti a Felvidéken a diákok magyar iskolába jutását. Az iskolabuszok átadása Szigetszentmiklóson történt, ahová megérkeztek az érintett iskolák igazgatói, polgármesterei. Az átadó ünnepségen iskolánkat Gyurász Szilvia igazgatónő, Marinyec Péter pedagógus és Kusický Károly képviselte, aki hazaindulhatott egy kilencszemélyes iskolabuszsal. A tanévnyitót szentmise

követte, melyet Parák József püspöki helynök celebrált.

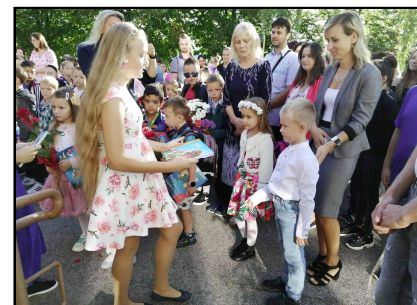
MT

Csáb

Szeptember 5-én a Csábi Alapiskolában

is megkezdődött a 2022/2023-as tanév. A diákok kipihenve, élményekkel gazdagodva tértek vissza az iskola falai közé, hogy megkezdődjön számukra a munka, a tanulás.

Az iskola igazgatónője, Jaskó Deák Gyöngyi megtartotta tanévnyitó ünnepi beszédét, köszöntötte a falu polgármesterét, Tóth Henriket, a jelen lévő diákokat, azok szüleiket. Külön üdvözlölte a kis elsősöket, akik egy szép mesekönyvet kaptak ajándékba. Az idei tanévben két elsős kezdi meg tanulmányait a magyar tagozaton. Az igazgatónő eredményes munkát kívánt a pedagógusoknak, sikeres tanévet a diákoknak. A tanévnyitó után osztályfőnöki óra vette kezdetét, majd ezt követően az iskola udvarán ünnepélyes szentmisével köszöntöttük az új tanévet.

Zatyko Szilvia

Ipolyvarbó

„Szilvaszedés... szőlőszüret!
Kigyúltak a pásztortűzek
Nyit a tudás kapuja,
kezdődik az iskola!”

2022. szeptember 5-én az Ipolyvarbói Mikszáth Kálmán Alapiskola is kinyitotta kapuit, hogy az új tanévben ismét fogadhassa a tudásra szomjas gyerekeket. Mint minden évben, most is a tanévnyitó gondolatok után az iskola diákjai, tanárai tanévnyitó szentmisén vettek részt, melyet Ronczák Dušan atya szolgáltatott. A mise után a gyerekek újra elfoglalták a jól ismert tantermet, és megbeszélték a nyári élményeiket. Ebben a tanévben három kis elsős kezdi meg tanulmányait az iskolánkban, akiket a Rákóczi Szövetség és az iskola vezetése jóvoltából iskolatáska és gazdag ajándécsomag várt az első napon.

Chudý Erzsébet

Tanévkezdés az Ipolyi Arnold Alapiskolában

Szeptember 5. Az iskolaudvaron fel-sorakozott pedagógusok, tanulók, az iskolánk küszöbét most először átlépő elsős kisdiákok, akik életük egyik meghatározó eseményéhez értek, mosolygó szülők, magvas gondolatokkal fűszerezett igazgatói beszéd, első csengő... Ilyen volt az idei ünnepélyes tanévkezdés az Ipolyi Arnold Alapiskolában, amely a

2022/2023-as tanévet 110 gyermekkel kezdte meg.

Az első napot hagyományos módon ünnepi szentmisével kezdtük a Szent Miklós-plébániatemplomban, majd az iskolába visszatérve a Himnusz elének-lése után Cibul'a Erik (7. osztályos tanuló) Varga Ferencné: Tanévkezdésre című versével biztatta szorgalomra a tanulókat. Őt követően pedig iskolánk

igazgatója, Molnár Barnabás ünnepi beszédében felvázolta az új iskolai év fő feladatait, kihívásokat, melyek a pedagógusokra és diákokra várnak, a tanulókat szorgalomra és kitartásra buzdította, és külön köszöntötte a 15 első osztályos diákot és azok szüleit, majd kihangsúlyozta, hogy milyen komoly felelősségük van a szülőknek, nevelőszülőknek a gyermekek magatartási, lélektani fejlődésében.

Éppen ezért fontos, hogy valamennyi szülő gyerekeit a legkisebb kortól a rend szeretetére, a tárgyak rendszerezésére, a napirend betartására nevelje, szoktassa, megkönnyítve és hatékonytá téve ezzel a mindennapokat. Egyben megköszönte a Magyar Kormány támogatását, melynek köszönhetően és a Rákóczi Szövetség közreműködésével az idei tanévtől az első osztályosok iskolába szállítását egy kisbusz segíti, amelyet augusztus 31-én Szigetszentmiklóson ünnepélyes keretek között vett át az iskola vezetősége.

Tanévnyitó ünnepségünket megtisztelte Bálint Péter, Ipolybalog polgármestere is, aki eredményes, sikerekben gazdag tanévet kívánt pedagógusnak és diáknak egyaránt.

-csb-

A TANÉVKEZDÉS ÖRÖMEI ÉS NEHÉZSÉGEI

Ipolybalogi diákok gondolatai az iskolakezdekről

A hosszú, mégis rövidnek tűnő 2 hónap után végre eljött az idei tanév is. Ahogy nincs két egyforma ember, úgy nincs két egyforma tanévkezdés sem. Régebben másképp vártam az iskolát, legszívesebben megállítottam volna az időt, csak hogy ne kerüljön rá sor ... Idén viszont más a helyzet, az utolsó osztályt kezdtem meg szeptember 5-én. Örömmel töltött el, hogy újra iskolába mehetek, újra együtt lehetek osztálytársaimmal. Tudom, hogy nehéz év áll előttünk, hiszen ez az év sok küzdelmet hoz majd magával (Monitor, felvételi vizsga), de bízom benne, hogy mindezzel valamennyiünknek sikerül majd megbirkóznia.

Ha csak visszatekintek az elmúlt 8 évre, meglepődöm, hogy a tanulás éveim mennyire összekovácsoltak bennünket. Bízom benne, hogy amilyen kellemes emlékeim vannak az elmúlt évekből, olyan jó lesz ez az utolsó tanév is, és a jövőben büszkén tekinthetek majd vissza az alapiskolás évekre.

Celleng Emánuel

Az iskolakezdés mindenkinek nehéz, főleg a kis elsősöknek, mivel új környezetbe kerülnek, ahol jóformán senkit nem ismernek. Szerintem a beilleszkedés sokunknak sokáig gondot okozott. De ahogy mindenben, úgy a suliban is van sok jó, pozitív dolog is. Az, hogy új barátokat szerzünk, az osztálytársainkkal szinte testvérekké válunk, sok új ismeretét sajátítunk el.

Így, kilencedikes diákként állandóan a továbbtanuláson jár az eszünk, azon agyalunk, hogy vajon melyik középiskola vagy gimnázium lenne a legmegfelelőbb. Emellett fejben már a Monitorra készülünk, előre izgulunk, pedig még van pár hónapunk addig. De amitől a legjobban félek, az a ballagás. Úgy érzem ez lesz ebben az évben a legnehezebb számomra. Ha belegondolok, hogy lehet, soha többé nem találkozom az osztálytársaimmal, elszorul a szívem. Ezért minden erőmmel azon leszek ebben a tanévben, hogy minél jobban teljesítsek, és úgy osszam be majd a szabadidőmet, hogy minél többet lehessenek osztálytársaimmal.

Petrezsil Denis

Megkezdődött az új tanév, ami sok örömmel, de emellett sok nehézséggel is jár majd. Már augusztusban olyan gondolatok kavargtak a fejemben, hogy vajon milyen lesz újra az iskolában, lesznek-e új tanáraink, változott-e valami június óta. Azzal, hogy vissza kellett térnem a suliba, még nem dőlt össze a világ.

Jó érzés volt találkozni a barátaimmal, osztálytársaimmal, akik már nagyon hiányoztak a nyári szünidő alatt. Elsős korom óta arra vártam, hogy végre végzős tanuló legyek, de így, hogy kilencedikes lettem, rossz belegondolni, hogy egy év múlva egy másik iskolában kezdem a tanulmányaimat.

A tanulás viszont még nem hiányzott egyáltalán. Házi feladatokat írni, prezentációkat készíteni elég fárasztó dolog, de a jó jegyekért cserébe megéri.

A suliban a legszuperebb dolog az osztálykirándulás. Ezt minden évben nagyon várom, mert ilyenkor mindig jobban összekovácsolódik a mi kis csapatunk.

Klacso Laura

(Folytatás a 11. oldalon)

Zene, barátság, nevetés, a viszontlátás öröme, kultúra, hagyományok ápolása. Ezek jellemezték idén Ipolynyéken a Szüreti Fesztivált.

2022. 8. 26-28. között került megrendezésre falunkban az immár hagyományná vált Ipolynyéki Szüreti Fesztivál. A rendezvény lebonyolításában a falu apraja-nagyja részt vett, hogy végül közösen ünnepelhessünk.

A hosszú ünneppsorozat első napjának a helyi Tájház adott helyszínt, ahol már barátként üdvözölhattük meghívott vendégeinket. A hangulat közvetlen volt, s csak fokozta az élő zene, a nóták, a finom falatok, s idővel a tánc is – mindez a helyi Csemadok jóvoltából.

Egy igazi vidám, vendégváró, barátkozós, felhőtlenül szórakozós este után aztán kezdetét vette a Fesztivál második napja. Annak is első programjaként a koszorúzás, amit egy meghatározó vers kísért, és tett ünnepivé. Ezt követően a község-háza üléstermében egy igazán érdekes és izgalmas előadást hallhattunk Wollent Józseftől az Éghajlatváltozás és a környezeti kihívások elleni küzdelem, az emberközpontú gazdaság, a társadalmi méltányosság és egyenlőségről, amit vitatással tett még élvezetesebbé. Az ezt követő finom ebédet a hagyományos szüreti felvonulás követte, ahol a kisdobos kihirdette a szüret kezdetét, a polgármester úr és felesége pedig jófajta nyéki borral és foszlós fehér kaláccsal kínálta a lakókat, biztatva őket arra, hogy tartsanak velük, s együtt szórakozzanak a fesztivál programjain. Felemelő és meghatározó volt, ahogy sokan népviseletben, zászlókkal a

Ipolynyéki Szüreti Fesztivál

kezükben vettek részt a felvonuláson, aminek megállóiban élőzenével kísért néptáncosok és vadászkürtösök szórakoztatták a lakosokat. A menet egészen a focipálya mögötti helyszínig sétált, ahol kezdetét vette a kultúrműsor. Baksa Krisztián polgármester úr üdvözlő nyitóbeszédében kihangsúlyozta a kultúra fontosságát, a közösség alkotóerejét, és kifejezte abbéli örömét, hogy a falu szép számban megtisztelte az eseményt. Az

embert próbáló meleg ellenére valóban sokan eljöttek buzdítani a fellépőket, feltöltődni a kultúrműsorok adta élménnyel és felhőtlenül szórakozni. S akiket esetleg nem foglalt le teljesen az igazán változatos, színpadon helyet kapó mese, ének, zene, kürt- és táncprogram, azoknak lehetőségük nyílt sétalovaglásra, felülhettek a kisvonatra, megkóstolhatták a helyi szervezetek által elkészített ételeket – pörköltet, gulyásleves, babgulyást, pacalt, főtt kukoricát, illetve a gyermekekről sem feledkeztünk meg: arcfestés, csillámtetoválás, különböző készségfejlesztő játékok, ugrálóvár, csúszda várta őket. Este 19:00 órakor Beatles-dalok csendültek fel – kezdetét vette a The Blackbirds formáció koncertje, akik fantasztikus hangulatot teremtettek, s ezt csak fokozta a 21:00 órakor kezdődő Péter Szabó Szilvia 20. jubileumi turnéjának koncertje, aminek a felvezetésében robbant a hír: újra összeáll a NOX! A

koncert igazán fergeteges volt, hiszem, hogy mindenki jól szórakozott, csakúgy, mint az ezt követő diszkón is, aminek hajnalig örülhettek a táncolni vágyók.

Szüreti Fesztiválunk zárónapjának első programja egy lelket melengetően ünnepélyes szentmise volt, majd egy gyönyörű vers kíséretében megkoszorúzásra került a Szent István-szobor. Bár ez a nap sem volt programmentes, a vendégeinktől viszont ezt követően fájó szívvel ugyan, de a viszontlátás reményében és ígéretével elbúcsúztunk. Zárónapunk szabadtéri első programja a gyermekeknek szólt, hiszen a helyi önkéntes tűzoltóink jóvoltából habpartty vette kezdetét, majd a színpadon a Tücsök Zenekar szórakoztatta őket, aktívan bevonva őket az énekbe, táncba, mókába. Az esemény záróprogramja a Cigányszerelem című nagyoperett bemutatása volt a budapesti Rátonyi Róbert Színház előadásában, ami méltó befejezése volt az ünneppsorozatunknak.

Itt szeretnénk köszönetet mondani MINDENKINEK, aki egyrészt szponzorálta a Fesztivált, másrészt munkájával aktívan részt vett benne – az előmunkálatoktól kezdve egészen a végéig, harmadrészt pedig köszönet jár minden fellépőnek, aki szebbé, értékesebbé tette az ünnepséget.

Remélem, hogy mindenki jól szórakozott, s a három nap alatt talált olyan programot, ami számára kedves és felejthetetlen volt.

JTÁ

Nyári tábori élményeink

Az Ipolyvarbói Mikszáth Kálmán Alapiskola diáklányai 2022. július 11-16. között egyhetes nemzetközi ifjúsági táborban vettek részt a Falvak Kultúrájáért Alapítvány jóvoltából Aranyosszigeten. A táborozás lehetőségét a népi hagyományok ápolásáért kapták jutalmul. A lányokat gazdag program várta a táborban. Többek között elsajátították a szappankészítés és a térszotyúrás alapjait, kipróbálták a fadaragás fortélyait, íjászkodtak, esténként pedig táncházban ropták a táncot, „Cifra palota” címmel zenei készségfejlesztő foglalkozáson vettek részt. Megismerkedtek Bereg megye természeti szépségeivel, irodalmi emlékeivel. A tábor végére barátságok születtek a Partiumból érkezett diákokkal, és az eseménydús hét zárultával sok-sok élménnyel tértek haza. Köszönet és hála a Falvak Kultúrájáért Alapítvány képviselőinek, hogy részesei lehettünk a táboroknak.

Chudý Erzsébet

Falunapi ünnepség Kóváron

A falunapi ünnepség szervezői Kóváron augusztus 20-án, szombaton gyakran kémlték az eget, hogy megemberelik-e magukat az esőt hozó felhők a szabadtéri színpadra tervezett kulturális műsor kezdetéig. A meg-megeredő eső miatt végül is a kultúrházban került sor a szereplők fellépésére.

Keresteš Renáta polgármester asszony ünnepi beszédében hangsúlyozta, hogy a falunapi rendezvény jó alkalom a kikapcsolódásra, megbékélésre és az újrakezdésre. A továbbiakban arról szólt, hogy ilyenkor hazajönnek a Kóváról elszármazottak, meglátogatják rokonaikat, barátait, hogy elbeszélgeszenek velük. Mint mondta: „Sokunknak Kóvár az otthonunk, még ha mindennapjainkat nem is itt éljük, de szívünkben itt van a családunk, itt vannak az emlékeink. ... Az év minden napján megvan a lehetőségünk, hogy találkozzunk ismerőseinkkel, de ha máskor nem is, a falunapon biztosan tudunk egy jót mulatni, és elfelejteni a mindennapi gondokat.” Beszédének végén a polgármester asszony megköszönte mindazoknak a segítségét, akik tevékenyen kivették részüket a falunapi ünnepség megszervezéséből.

A kóvári fiatalok, Balko Dorottya, Cseri Emma és Balko Nikolett szép szavatokkal indították a szórakoztató műsort. A folytatásban szellemes palóc mesékkel és egy énekcsoporttal lépett színpadra Lőrincz Sarolta Aranka, az ipolybalogi Bukréta hagyományörző csoport fáradhatatlan vezetője. E sorok írója Humorvaccina című előadásával alaposan megmozgatta a nézők nevetőizmait. Jó hangulatot teremtett a színpadon a Jó Laci Betyár mulatósokkal, de a népszerű szlovák színésznő és énekesnő, Gizka Oňová sem adta alább ismert szlovák és magyar slágerek tolmácsolásával. Aratási énekek szerepeltek a Csemadok Ipolykeszi Alapszervezete Aranyeső hagyományörző csoport repertoárjában. A Benko Reinold, Šimko Aurél,

Badó Dávid felállású Skutygera együttes koncertje zárta az estébe nyúló programot.

Az utcabálon Tomi lemezlovas szolgáltatta a zenét.

A kulturális műsor ideje alatt a kultúrház tágas udvarán első alkalommal került sor az Ipoly menti halászléfőző-versenyre. Többen jelezték ugyan részvételüket, de csak két főzőcsapat vett részt a gasztronómiai megméretésen. A zsűritagok hosszasan tanakodtak azon, hogy a kóvári vagy a nagycsalomjai főzőcsapat „produkcióját” részesítsék-e előnyben. Végül is a nagycsalomjaiak főjtje mellett döntöttek. Az is a rendezvény krónikájához tartozik, hogy a helyi kukták jóvoltából finom töltött káposzta és kétfajta gulyás várta a szereplőket és nézőket egyaránt.

A falunapi ünnepség műsorát Bodzsár Gyula konferálta.

-bgy-

JÓL SIKERÜLT FALUNAPI ÜNNEPSÉG

A nyári hónapok a falunapi ünnepségek időszakát jelentik. Szűkebb pátriánkban alig akad olyan település, ahol nincs hagyománya a közösségteremtő falunapi rendezvénynek. Szlovágyarmaton hosszú évek óta tartanak színvonalas falunapi ünnepséget, amelyre idén augusztus 13-án került sor, immár hagyományosan, a község főterén felállított hatalmas szabadtéri színpadon.

Árvay Denisza polgármester asszony nyitotta meg az ünnepséget, és köszön-

tötte a testvértelepülések, Balassagyarmat, Iliny, Nógrádmargit és Golianovo képviselőit. Képviselőik rövid üdvözlő szavai után ismét a polgármester asszony kért szót, hogy a közelgő helyhatósági választások előtt őszinte köszönetét fejezze ki a képviselő-testület tagjainak (Figa Valéria, Árvay Krisztina, Varga István, Rajtuk Róbert, Balga Roman), akik segítették munkáját, és a választási

ciklus ideje alatt minden tőlük telhetőt megtettek községük további fejlődése érdekében.

Annak ellenére, hogy ezúttal a szokottnál valamivel kevesebb együttes lépett színpadra, a West hotel, a Starmania Originál, a Ščamba és Čerešeny, valamint az ismert magyarországi énekesnő, Anita így is remek hangulatot teremtett a közönség körében.

A sok-sok értékesebből értékesebb tomboladíj kisorsolása után az utcabálon Balázs Ottó és Bobál Kornél húzta a talpalávalót hajnalig.

-br-

Magyar Iskolaválasztási Program 2022

A Rákóczi Szövetség a Magyar Iskolaválasztási Program keretében az idén is támogatásban részesíti azokat a családokat, akik gyermekük számára a magyar iskolát választották. A kis elsősök szülei 10 000 forint ösztöndíjat kapnak Kárpát-medence-szerte, a Felvidéken ez 3600 iskolakezdőt érint.

A Nagykürtösi járásban szeptember 13-án került sor az ösztöndíjak átadására, összesen 43 kis elsős kezdte meg tanulmányait ebben a tanévben a járás magyar tanítási nyelvű oktatási intézményeiben

Csábon, Ipolybalogon, Ipolynyéken, Lukanényén és Ipolyvarbón.

Az Ipolybalogi Ipolyi Arnold Alapiskolában a Rákóczi Szövetség képviselőjében dr. Petrovay László stratégiai igazgató és Nagy Klaudia, a Magyar Iskolaválasztási Programért felelős munkatárs adta át a szülőknek az ösztöndíjakat. A szülőket és a vendégeket az iskola igazgatója, Molnár Barnabás

köszöntötte, ezután rövid kultúrműsorral kedveskedtek az iskola kis diákjai, amelyben már elsőseink is bemutatták

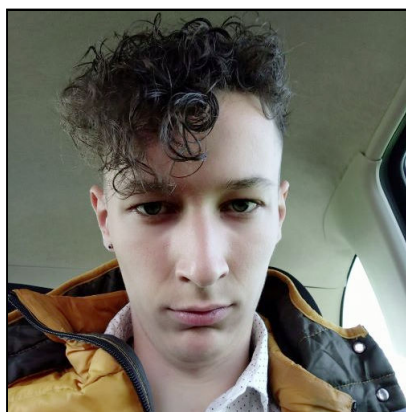

talpraesettségüket. A Rákóczi Szövetség munkatársai röviden bemutatták a szervezet működését, és megköszönték a szülőknek a helyes döntést és felelős hozzáállást, tehát hogy gyermekeik számára az anyanyelven való tanítást/tanulást választották. Ezt követően a szülők átvehették a szimbolikus támogatást, amely több száz települési önkormányzat és magánember összefogásából született meg, és közel 9000 határon túli magyar iskolakezdő családja részesült benne.

-ná-

Bemutatkozik a KÜRTÖS olvasóinak:

Molnár Krisztián, zeneoktató

Molnár Krisztián vagyok, 20 éves ipolybalogi fiatal. Alapfokú iskolai tanulmányaimat a helyi, Ipolyi Arnold Alapiskolában végeztem, majd 2017-ben felvételt nyertem az ipolyvári Szondy György Gimnáziumba.

Amikor bekerültem a gimnáziumban, még eszemben sem volt, hogy zenével fogok

foglalkozni.

Tizenhat évesen, első gimnazistaként kezdtem el zenélni, először csak autodidakta módon. Később beiratkoztam az ipolybalogi zeneiskolába, ahol Kiss Kristóf személyében olyan tanárt kaptam, akinek nagyon sokat köszönhetek.

A kezdet kezdetén organista szerettem volna lenni, ámbar erre nem volt gyakorlási lehetőségem, így maradt a zongora, amely zenei irodalmát jelenleg a váci Bartók-Pikéthy Konzeratóriumban tanulom, Cs. Nagy Ildikó növendékeként.

Egy évvel ezelőtt pedig, tanárihiány miatt, felkérést kaptam az alma mater zeneiskolámba, hogy kicsiknek tanítsak zenét, amely munkát nagyon hasznosnak, fontosnak és előnyösnek tartok.

Aktív zenészként egyre több és több stílus, irányzat és előadó foglalkoztat és inspirál, mind a klasszikus, mind a pop, rock, jazz, népi vagy filmzene világában is.

Több könnyűzenei formációban is játszottam már, ilyen volt például a Together, a Jövőre vagy Kingfishers zenekarok is, de más formációkban is mint billentyűs - zongorista vagy szintetizátoros.

A jövőt tekintve szeretnék a felsőfokú zenei oktatásban tanulni, illetve könnyűzenével is aktívan foglalkozni, emellett pedig majd tanítani is, illetve magánórák keretén belül oktatni zenét, ahogyan azt teszem most is.

Hobbijaim közé tartozik a zenén kívül az olvasás, a természetben eltöltött idő, a szobrászat, illetve népi magyar hagyományaink ápolása is.

Ennek apropóján kerültem Böjtös Ildikó és Böjtös Norbert rokonaim által az ipolykeszi Aranyeső hagyományörző csoportba, ahol a régi szokásokat felelevenítő előadásokkal járjuk Felvidék falvait, bemutatva az aratás, a szüreti idő, a téli tollfosztás, a lakodalmak és egyéb népi kulturális jeleneteket egyaránt.

Nagy célomnak tartom a hagyományaink ápolását, azok felújítását és átadását az utókornak. Fontosnak tartom az oktatás megfelelő minőségét, és azt, hogy minél több ismeretet megosszunk a múltunkról és jelenünkről a jövő generációjával, hogy majd egy napon ők is helyesen és méltóképpen kövessék elődeiket.

-bgy-

Hetvenesek osztálytalálkozója

Öt év után ismét találkoztak az Ipolynyéki Alapiskola 1966/67-es tanévben végzett IX. A és IX. B osztály diákjai, ezúttal Inámban, a nyugdíjasok napközi otthonában. Az 55 éves találkozó augusztus 15-re, Nagyboldogasszony ünnepére időzítették, hogy egyúttal a Gyurász Márk atya által bemutatott szentmisén hálát adjanak megélt 70 évükért. Akik ott voltunk, bizony a hetedik X-et tapossuk, és mindegyikünk arcán jócskán fogott az idő, hiszen az egykori hamvas arcú lányok és pelyhes állú fiúk immár unokáikban, egyikük-másikuk dédunokáikban vélhetik felfedezni fiatalkori vonásaikat.

A Horvátné Zolczer Magdolna által szervezett, jól előkészített és jó hangulatú osztálytalálkozó résztvevői voltak: Bali Erzsébet, Balík Piroska, Balla Ilona, Bodzsár Gyula, Csinger Teréz, Dímik Márta, Horváth Magdolna, Homolya Dénes, Jánoska Erzsébet, Kelemen Béla, Lukács Erzsébet, Oroszlány Mária, Nagy Zita, Petrezsély Mária, Slezák Sándor, Zolczer Magdolna. Egykori osztálytársaink közül természetesen többen

is eljöhettek volna, távol maradásuk okát nemigen tudtuk meg az összejövetelen. Sajnos, többen voltak azok, akik már elköltöztek az élők sorából, és akikre mécesst gyűjtva fájó szívvel emlékeztünk az 55-ös osztálytalálkozón.

Köszönettel tartozunk Régi Zsolt polgármesternek, amiért bérmentve rendelkezésünkre bocsátotta az idősek napközi otthonát.

B.Gy.

Lom(b)talánítás szlovák módra

Furcsa idöket élünk. A politikában meg különösen. Minden lefelé megy, mint amikor a tavaszi árvíz viszi magával a hordalékot. De idén még ez is elmaradt, mármint az árvíz, de a hordalék sajnos a nyakunkon marad. A bő két ével ezelött alkotmányos többséggel megalakult liberális szlovák kormánykoalíció, mely olyan ígérekkel vágott neki a kormányzásnak, hogy csak a Marsra szállás nem volt benne, két év alatt nem csak a többségét veszítette el a parlamentben, de a polgárok többségének a bizalmatlanságát is kivívta, ami mondjuk meg, Nobel-díjra érdemes. Jó, legyünk őszinték önmagunkhoz, nem volt könnyű két év. A világgyárvány közepette, amit már-már csak a jól fizetett, kormányt támogató hírportálok statisztikái vezetnek, de mára már kiderült, hogy csak egy erősebb náthára jellemző tünetekkel dögledez, kellett intézkedéseket hozni, de már az is meglepett, hogy válságkezelésben nem fognak az élen járni az új kormánytagok. Ezt tetézte meg idén februárban a szomszédunkban dúló értelmetlen háború kirobbantása, melynek hősei azok a kiskatonák, akik a nagyhatalmi arrogancia és az emberi életet semmibe vevő katonai vezetők áldozatai, és amely minden látszat ellenére nem az ukránok, hanem az USA érdekeit hivatott támogatni Európában, Egyszerre gyengíti ugyanis Európát, annak gazdaságát, a nagyhatalmi vetélytárs Oroszországot mint agresszort, és teszi kiszolgáltatottá az egész harmadik világot, amely a mások nyomorán élőködő oligarchák és globalista világbankárok gatyamadzagján lógnak. Tökéletesen ki van tehát találva, hogyan tegyük tönkre a világot egy csapásra. És ebben a káoszban dönt úgy Európa legtehetségtelegebb kormánya, a

szlovák, hogy hónapok óta tartó döglődés és szemfényvesztés után nem folytatja a kormányzást, legalább is abban az összetételben, amelyben elkezdte két évvel ezelött. Hogy a bukást éppen a Sulik vezette SaS okozta, azon már nem lepődik meg semmi. A kopasz dubaji szörfinges, ausztrál ranchos gazdasági nimandnak már kellő tapasztalata van kormánybuktában, hiszen mondvasínált állandokkal éppen ők buktatták meg a Radičová-kormányt 2012-ben. A név kötelez tehát, és nem is kellett csalódnunk. Csak remélhetnénk, hogy ezeket többé semmilyen választó nem küldi a parlamentbe, de ha a liberális észjárás szeretnénk követni, akkor erre ne vegyünk mérget, vagy ne fogadjunk rá egy centtel sem semmilyen fogadóirodában. Tehát hosszú huzavona után a SaS-ok kiszálltak a szlovák kormányfészekből, és magasról lerondították a választóikat is. Persze nincs minden veszve, mert a húsos fazékhoz azért mégiscsak ragaszkodó maradék politikai elit kitalálta, hogy szagértők bevonásával, kisebbségi kormányt alakít, melyről egyelőre senki sem szavazott még, tehát nem tudjuk, hogy most legitim-e vagy sem. A SaS távozó négy miniszterét, mindenkit biztosították efelől, igazi szagértőkkel helyettesítették. Nem is tudjuk, hogy ha ilyenek is vannak, akkor miért rejtegették előttünk ezeket a kis „zséniket”, akik „muzsiknak” is kevesek. Különösen a külügyi tárca új szagértője verte ki a biztosítékot minden józanul gondolkodó embernél, de főleg az itt élő magyaroknál, hiszen a tárca élére azt a Rastislav Káčert, Szlovákia egykori budapesti nagykövetét nevezték ki, aki nemcsak „magyarbarátként” jeleskedett már, hanem globalista szolgaként is kiválóra vizsgázott. Alig örül-

hettünk tehát annak, hogy sikerült egy Korčoktól megszabadulni, máris itt van az új, globalista Korčok a négyzetben. Nem is kellett sokáig várni arra, hogy megnyilvánuljon, hiszen első megszólalásában Putyint bűnözőnek nevezte, és azt hiszem, hogy ma hamarosan beválogatják az EU azon csapatába, mely az ukránok és azok elnökének virtuális mennybemenetelét készíti elő, persze csak azután, hogy százmilliárdos, kamat nélküli és soha vissza nem térítendő hitelekkel tömtük ki Európa legkorruptabb országának és elnökének stafírungos ládáját, a gyermekeink és az unokáink jövőjének rovására. Így állunk hát, a teljes politikai káosz és bizonytalanság partján, melyet a néhány hét múlva megtartandó önkormányzati és megyei választások sem fognak stabilizálni. Hogy az önkormányzati választásokon sikert arató új testületek és polgármesterek mit vállalnak, azt csak a jó Isten tudja, mert főleg az ő támogatása kerülhet szóba számukra. A kormányra nem igen számíthat senki, az EU-ra meg végképp. Itt a józan ész szabadságra ment, és nem is jön vissza egy darabig. Hogy miből fognak füteni, világítani és hivatalt vezetni, az még kérdés, de hogy egyszerre nem megy majd minden együtt, az már látható. És eközben a kis emberek napi megélhetése, gondjai lesznek a legutolsó helyen, pedig hát valljuk be, most mindenki őket akarná megmenteni, a kampányfinisben. De hát tudjuk, hogy soha nem hazudtak még annyit, mint választások előtt, háború alatt és vadászat után. A helyzet ma sem külön. Reménykedjünk, hogy enyhe lesz a tél, és a tavasz esetleg a békét is meghozza ebbe a háborgó világba.

Hrubík

100. születésnap

- Nagyapi, mi a hosszú élet titka?

- Sokat köll alunnyi. Ha sokat alszol, csak tovább élsz! - szokta emlegetni viccesen Nagy Sanyi bácsi - nekem csak Nagyapi -, aki idén ünnepelte a 100. születésnapját. De ha a humort félretesszük, és belegondolunk, 1 évszázad valójában egy olyan mérföldkő, amit a jóisten csak a kiváltságosoknak enged megtapasztalni. Nagyapi azon kevés egyének közé tartozik, akinek ez megadatott.

1922. július 7-én az egykori Csehszlovákia területén látta meg a napvilágot földműves, négygyermekes család második gyermekeként. Az ipolynyéki elemi iskola nyári szünete alatt szülei Csalra adták szolgálni, hogy pénz álljon a házhoz. Jóságokat őrzött, és elsajátította a szlovák nyelvet, melyet a mai napig lelkesen alkalmaz a mindennapokban.

Nagyapink furfangos észjárása és tökéletes üzleti érzéke már suhanc korában is megmutatkozott. Történt egy alkalommal, hogy a híres csali cseresznyéből sikerült annyit összeszednie, hogy hazamenetelkor nemcsak a bérét, hanem az eladott cseresznye árát is hazavitte. Gyerekkori huncutságaiba is sokszor beavat minket, unokáit. Egyik kedvenc történetem a suhanc baráti társaságával megrendezett szellentőverseny.

Édesapjának lovai voltak, aki mellett sokáig kocsisként is segédkezett. 1943-ban 21 évesen behívót kapott, és bevonult, mint magyar levente, Miskolcra. Méltón kivette a részét a 2. világháború történéseiből: szívszorító, de annál pontosabb emlékképei alapján sokszor került halálközeli helyzetbe. Harcolt a román területeken, szolgált a gyalogságnál, de őt a gépkocsik jobban érdekelték, így sofőrként is tevékenykedett.

1945 áprilisában szerencsésen hazaszökött, és megismerkedett a drága Nagyikánkkal, Kemka Matilddal. Született három fiuk: Ernő, Sanyi, Laci, akik Nagyapi üzleti érzékét örökölve mindannyian sikeresen megállják a helyüket a mindennapokban.

Az élet folyamatosan újabb és újabb kihívások elé állította Őt. 1950-ben 100. tagként kénytelen volt belépni a szövetkezetbe földjeivel, állatállományával együtt. De ő állta itt is a sarat! A szövetkezetben rengeteg ágazatban dolgozott: például mint állattenyésztő, traktorista és gépkocsivezető, mint segédmunkás a kőművesek és ácsok között, de mindig is előnyben részesítette a kötetlenebb munkabeosztást, így a tejszállítást preferálta a leginkább. Ebből bizony a családi asztalra is gyakran jutott.

Én csak ezermesternek hívom a Nagyapit, aki a környékbeli disznótorokból sem hiányozhatott mint hentes, de került-fordult a fiaival egy szempillantás alatt disznóólat eskábáltak össze, a szőlészet pedig a mai napig szívügye.

Jó üzleti érzékét bizonyítja az is, hogy falunkban elsők között volt személyautó és motorkerékpár a birtokában. A két-kerekű járgányt nagyon megszerethette, hiszen a mai napig ilyenről rója a faluban a kilométereket.

1982-ben a szövetkezetből vonult nyugdíjba, de mint nyugdíjas még nagyon sokáig tevékenykedett mint iskolai gondnok, útkarbantartó, és oroszlanrészt vett ki az új parókia felépítésében is. Munkamorálja a mai napig töretlen. A szőlőt precízebben tőle senki nem tartja karban, az ő kertjéből a legfinomabb a ribizli és az eper. A minap pedig az ő szavajárásával élve: a szőlőt is luxusosan bepermetezte.

Előszeretettel kirándulgat, sok európai országot bejárt már. De olaszországi kirándulása alatt ijedt meg tán életében a legjobban, amikor az olasz utcákon egy föltűnően sovány patkányra lett figyelmes, amit addig szemlélt, hogy végül lemaradt a kiránduló csoporttól.

Ami elgondolkodtató, hogy élete során sem laccimet, sem lakhelyet nem kellett változtatnia ahhoz, hogy 5 különböző országban/államformában éljen. De ez mind semmi! Nagyon kevesen mondhatják el magukról, hogy a történelem fájó eseményeit saját bőrükön tapasztalták meg. Gondolok itt a 2. világháború szörnyű eseményeire, a kitelepítésre, a sztálinista terror elleni 56-os forradalomra, a 68-as prágai tavaszra, a 89-es rendszerváltásra. Nagyapi megélte, ahogy 1938-ban, Felvidék visszacsatolásakor Horthy Miklós fehér lován bevonult a Felvidékre. Sajnos a 2. világháború nem a javunkra dőlt el, így Nagyapinak az ígért vitézi kitüntetés is megghiúsult. A rengeteg megpróbáltatás közepette Nagyapink sosem lett reményvesztett, annál inkább a pozitív szemlélet jellemzi, aki minden egyes élethelyzetet furfangosan, leleményesen old meg, és a szerencse, a sors vagy nevezzük ezt a Jóisten jobb kezének, mindig mellé szegődött. Nagyapi szavaival élve: ez egy csuda világ!

A sport sem hiányozhat az életéből! A falunk sporteseményeinek, de leginkább a futballnak – anno aktív focistaként, ma aktív nézőként – kiemelkedő résztvevője. Legutóbb a Fradi-Ipolynyék öregfiúk meccsén őt érte a megtisztelő feladat, hogy elrúghatta a kezdőrúgást.

Ipolynyéken egy kulturális rendezvény sem múlhat el Nagyapi jelenléte nélkül. Ő a Csemadok-alapszervezet legidősebb tagja, 2020-ban a Magyar Kultúráért Díj kitüntetettje lett.

Otthonában a polcai roskadoznak a könyvektől, amelyek közül valószínűleg egyetlen sincs, ami ne lenne kiolvasva. A konyhában az ebéd megfőztével egy pohár borocska mellett, szemüveg nélkül a friss magyar és szlovák sajtót is áttanulmányozza, így naprakész minden jellegű politikai, társadalmi, szociális témával. Az egészségéről is méltán gondoskodik; a legfontosabb vitamin, a B-vitamin (bor) mindig kéznél van.

Minden egyes alkalommal szájtátva bámulom, milyen tüpontos élességgel emlékszik nevekre, dátumokra, eseményekre. A júliusi 100. születésnap ünnepére is tartogatott családjá számára meglepetést: megtáncoltatta az ünneplő családöt, és a fiatalokat megszégyenítő vitalitással a mulatozás végéig, hajnali fél háromig szórakozott.

Humorérzéke, olvasottsága és pozitív világszemlélete lehetővé teszi, hogy minden korosztállyal nagyon jól kijöjjön. Ha pedig a létező összes világmegváltó gondolatot megrágta beszélgetőpartnerével, jöhet a jóízű dalolás, nótázás.

A korából minimum 20 évet játszi könnyedséggel letagadható Nagyapim összes gondolatából el tudok tenni valami hasznosat a jövőre nézve. Bevallom, nagy büszkeséggel tölt el, hogy az unokája lehetek, és mélyen, legbelül bizakodva szoktam neki emlegetni, hogy remélem, örököltém a génjeit. Nagyapi erre nevetve csak annyit szokott válaszolni: sok bajod lesz akkor még fiam az életben!

A jó Isten éltesse még nagyon sokáig erőben, egészségben a mindig életvidám Nagyapinkat!

Nagy Annamária, Ipolynyék

Magyar nótától volt hangos Krakkó főtere

Boglárka (ének, furulya) és barátom, Rimóci Gábor (ének, citera) tolmácsoltuk a magyar népzene. A főkonzul úr már előtte is hallott minket szerepelni egy gróf Esterházy Jánosról rendezett kiállítás megnyitóján, melyet Dávid Zsuzsanna balassagyarmati tanár és festőművész készített, és ugyanitt, Krakkóban a ferences kolostorban volt megrendezve ez év június elején.

Majd egy órás programunk, amelyet augusztus 11-én 18.00 órai kezdettel mutattunk be Krakkó főterén, tartalmazott kuruc dalokat, Kossuth- és katonanótákat, magyar (Kodály, Bárdos és Gárdonyi) népdal feldolgozásokat két furulyára, csábi és lukanényei népdalokat, továbbá palóc és bódi népzene. Ez idő tájt (majd egész héten, mindenki más-más időben) különböző népek zenéje szól, de sok-sok kézműves mester is kiállítja és árulja portékáját. Krakkó, mely immár (az ukrán menekültekkel együtt) több mint egymillió lakost számlál, 100-nál is több templomával, érseki székhelyével (Karol Wojtyła későbbi pápa működési helye) a vár bazilikájában megannyi magyar és lengyel király, bíboros és érsek sírboltjával...

„Kis Rómának” is nevezik. Nos, Krakkó főterén, ahol sok ezer ember tartózkodik a világ minden nációjából, fölemelő érzés volt hallani, amikor velünk együtt énekelték a kuruc dalokat, Kossuth- és katonanótákat vagy az ismertebb magyar népdalokat. A vége felé, amikor a ráadásban Bogi elénekelt az A csitári hegyek alatt c. gyönyörű magyar népdalunkat, sok ember szeme felcsillant a könnytől, és többen, idegenek megkérdezték, milyen nyelven énekelünk, és miről szól az ének... Írom ezt azért is, mert a koncert után, ahogyan elmondták, a harmadik, több helyen a negyedik generáció is beszéli a magyar nyelvet, sok unoka, dédunoka utólag tanulja meg csodálatos, de nagyon nehéz nyelvünket (annak ellenére, hogy nemzetiségi iskolák nincsenek), és büszkének nyelvünkre, kultúrájukra a közös lengyel-magyar történelemre... Mennyire szöges ellentétben áll ez azzal a felfogással, ahogyan sok „magyar” gondolkodik itt, néhány kilométerrel a magyar határtól, amikor feladják gyökereiket, egész identitásukat egy elferdült világkép miatt.

Ezt is köszönjük neked, Krakkó, és még sok más... Szívünkbe zártunk, és reméljük, még visszatérhetünk.

Híves István

Az üdvösség nem működik gombnyomásra

Egy történet arról mesél, hogy egy fiatalember, aki rossz életet élt, meg akart változni, ezért ellátogatott a közeli kolostorba segítséget kérni, hogy imádkozzanak érte. Egy idő után dühösen jött vissza, és a szerzetesek szemére hányta, hogy rosszul imádkoznak, hiszen semmi sem történt az életében, semmi változás. Ő maga

azonban nem próbált megváltozni, semmit sem tett megterése érdekében. Ekkor az egyik szerzetes megkérte, hogy segítsen neki elvinni egy zsák gabonát. Az egyik oldalon megragadta a fiatalember, a másik oldalon a szerzetes, és elindultak az udvaron. De nem jártak sikerrel, mert a szerzetes kezéből mindig kicsúszott a zsák. Erre az ifjú haragra gerjedt, és így szólt hozzá: Ha nem viszed rendesen azt a zsákot, akkor nem fogjuk tudni elvinni azt. Pontosan így van – válaszolta a szerzetes –, és ha te sem próbálsz megváltozni, akkor mi hiába imádkozunk érted.

Ez a történet egy nagyon fontos igazságot mond el nekünk: a mennyországba vezető ajtó nyitva áll mindannyiunk előtt, de ahhoz, hogy belépjünk rajta, a mi erőfeszítésünkre is szükség van. Nekünk is akarnunk kell. Isten kegyelme végtelen, és az ő irgalma is végtelen, de nekünk együtt kell működünk vele. Szent Kereszt Felmagasztalásának ünnepe is erre emlékeztet minket. Mert amikor a választott nép fellázadt az úton, és zúgolódni kezdett Mózes ellen, az Úr tüzes kígyókat küldött a népre. Megmarták az embereket, és Izrael fiai közül sokan meghaltak. Aztán magukhoz tértek, és könyörögtek Mózesnél, Mózes pedig Istennél. És az Úr megparancsolta neki, hogy készítsen egy tüzes kígyót jelként. Akit megmartak a kígyók, de föltekintett a rézkígyóra, az életben maradt. Az a jelentéktelennek tűnő kifejezés, hogy „de”, itt nagyon fontos. Rövid, elhanyagolható, könnyen átugorható, de nem szabad! Van egy feltétel: aki élni akar, annak látnia kell. A kegyelem eljön, de el kell fogadni, szabadon együtt kell működni vele.

Az Úr Jézus megerősíti ezt számunkra, amikor Nikodémusnak Isten végtelen szeretetéről beszél, aki úgy szerette a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz benne, el ne vesszen... És itt van ismét a feltétel. Isten ad, végtelen irgalmasságában meghajol, a hit is Isten ajándéka, de egyben annak a személynek a szabad döntése is, aki ezt az ajándékot el akarja fogadni. Az Úr irgalmas lesz, megbocsátja a bűnt, nem pusztít, elfojtja haragját, elküldi Fiát, aki megalázkodik, és engedelmes lesz a halálig, még a kereszthalálig is, de térdre kell borulnunk, emlékeznünk kell arra, hogy Isten a mi segítségünk és az egyetlen üdvösségünk.

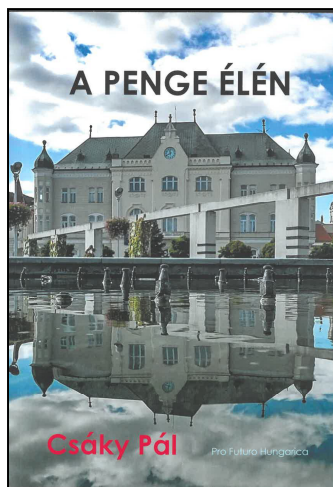
A keresztség az üdvösség jele... Igen, valóban az. De az a kérdés, hogy mindent megteszünk-e annak érdekében, hogy Krisztus vére ne hiába ontassék ki miattunk? Ma-napság, amikor minden egy gombnyomásra működik, amikor minden automatizált, jó, ha minél többször feltezzük ezt a kérdést, mert az üdvösség nem működik, és nem is fog működni gombnyomásra. Azért tennünk kell.

Balga Zoltán

Könyvajánló

Csáky Pál:

A penge élén (Árulkodó dokumentumok)

Viharos idöket élünk, a helyzet csak fokozódik, és nem tudni mi lesz a végki-fejlet. Az embernek néha az az érzése, hogy a játszmákat irányítók, látva és tapasztalva eddigi hibás lépéseiket, pánik-ba esve még nagyobb hibákat elkövetve menekülnek előre a romlásba, melybe emberek százmillióit rántják. A történelem, úgy látszik, ismétli önmagát. Hasonló hangulat és irányzatok, tendenciák már lejátszódtak a múlt század első felében is, és láttuk, mi lett a következménye. És a nép, az Isten adta nép némán tűri és elviseli uraik eme játékait. Akkor is, most is mi fogjuk megfizetni az árát, ne higgye senki, hogy kimaradhat belőle, hogy megússza.

Kevésbé háborús hangulatot idéző eseményeknek lehettünk tanúi harmad évszázaddal ezelőtt, amikor a tömegek aktív részvétele mellett hatalmas politikai változásokat élhettünk meg, melyek következményeit akkor is megszenvedtük fizikailag is, és lélekben is. Mire egy kis léleg-zetthez jutottunk, újból visszavetettek minket a sokszor kilátástalan helyzetbe. De most ne menjünk előre, hanem tanulni akarván a törté-nelemből, a jelent jobban megértve és a jövőt elviselhetőbbé téve tekintsük át sorsunk alakulását a jobb megérthetőség végett ennek a könyvnek segítségével egy olyan embertől, politikustól, írótól, aki közvetlen résztvevője volt az eseményeknek. Csáky Pálról más sokat írtunk, majd minden könyvét bemutattuk. Ezt tesszük most is ezzel az idén kiadott könyvével. Ez egy hallatlanul izgalmas könyv főleg azok számára, akik job-ban bekapcsolódtak a közéletbe, esetleg résztvevői voltak egyes társadalmi folyamatoknak, de azoknak is segít megérteni a múltat és a jelent befolyá-soló következményeit, akik csak egyszerűen sodródtak az élettel, és nem volt befolyásuk a történelekre, ill. csak elszenvedői voltak ezeknek. Az író a maga gördülékeny és érthető nyelvezetével mindenki számára olvas-mányossá és érthetővé teszi az eseményeket, tanulságokat is levonva belőlük. Az itt élő magyarság elvonatkoztathatatlanul résztvevője volt az akkori történelemnek, melyről a könyv bevezetőjében így ír.

„Hogyan formáltak bennünket a kihívások is az elmúlt három évtizedben. Egy dolog megkérdőjelezhetetlen: 1990 és 2010 között politikai tényezők voltunk, a szlovák politikai gondolkodást, a szlovák politikusok döntéseit nem lehetett elvonatkoztatni a magyar kérdéstől. Politikai első ligát játszottunk, amelyet nemzetközi szinten is számontartottak, s jó érzés-sel tudom megállapítani, hogy ebben az időszakban a nagy történeleknél és az azokat megelőző döntéseknél mindig a jó oldalon álltunk. Így volt ez 1990-ben, 92-ben, 94-ben, 98-ban, 2003-ban és 2004-ben is. Még 2007-ben is találtunk magunkban annyi erőt, hogy a pártot megpróbáljuk megtisztí-tani a körülötte felhalmozódott szennytől. S tényként állapítható meg az is, hogy az 1998-2006 közötti időszak volt az egyedüli az elmúlt 75 évben, amikor építkezhattunk is, nem csupán védekeznünk kellett.

2009-ben viszont bekövetkezett egy nagy törés, melynek követ-kezményeit máig cipeljük. Az azóta eltelt időszak felemás. Reményeim szerint eme könyv tartalma is hozzá tud járulni ahhoz, hogy a felelős érdeklődők jobban megértsék, mi történt velünk 1989 és 2021 között. 2021-ben, amikor e sorokat rogom, sajnos azt is meg kell állapítanom, hogy nem vagyunk jó kondícióban. A felvidéki magyarság politikailag szétaprózódott, lelkileg is elbizonytalanodott.

Talán ez a kötet is hozzá tud járulni ahhoz, hogy újból megtalálja a helyes utat a megerősödés, a felemelkedés útját.“ Úgy legyen!

Balogh Gábor

Régi nóta, bíres nóta

Járásunkban az idén 23. alkalommal ren-dezzük meg a magyarnóta-énekesek országos versenyét Őszi-rózsza címmel. Úgy gondoltuk, hogy a magyar nóta népszerűsítését havila-punkban is vállaljuk azzal, hogy minden szá-munkban leközlünk majd egy-két nótát, melyek közt lesznek örökzöldek, népszerűek, de kevésbé ismertek vagy ismeretlenek is. Akik ismerik majd a közreadott nótákat, azok énekeljék vagy dalolják, akik nem, azok igyekezzenek ezt másoktól megtanulni és eldalolni.

Szomorúan szól a magyar nóta,
Hej, de másképp ugyan hogy is szólna.
Nem tudom, mi van ezen a népen,
Sírva vigad már a magyar régen.

Összeütöm mégis a bokámat,
Kalapommal elfödöm orcámat.
Elfödöm, mert nem akarom, hogy lássák
Két szememnek a sűrű könnyhullását.

Deres már a határ, őszi a vén betyár,
Rá sem néz már sohasem a fehérmép.
Nem is vár több nyarat, senkije se maradt,
Egyetlenegy hű társa: a szegénység...
Más se kell az egész világból,
Csak egy pipa meg egy pohár bor!
Deres már a határ, őszi a vén betyár,
Rá sem néz már sohasem a fehérmép...

Deres már a határ, sose bánd, vén betyár,
Akad még az őszi erdőn virágszál.
Bár a nyár elszaladt, egy szív tiéd maradt,
Kivirulna, ha reája talál nál.
/:Van az úgy, hogy egy szál virágtól
Tavasza lesz az egész világból.
Deres már a határ, sose bánd, vén betyár,
Nyílik még az őszi erdőn virágszál...

Vigyázz, mert szúr a rózsza ága,
Ne sétálj arra csókra várva.
Ha szíved nincsen, hiába minden,
Csalódní fogsz a szerelemben.

A rózsakertben sokat jártam,
Bohó szívemre nem vigyáztam.
Szerelmes lettem, de ráfizettem,
Csalódtam, rózsám, a szívedben.

Szeptemberi tennivalók a kertben

Elmúlt a nyár, a forróság, és megérkezett az ősz, kissé kevesebb feladattal, mint a nyár folyamán, ám tennivaló akad még bőven: betakarítás, évelők, cserjék ültetése, felkészülés a télre.

Most van itt az ideje a szabadföldi vetéseknek. Vethetünk szeptember közepéig, végéig hónapos retket, a reteksorok közé galambbegy-salátát, ami földibolha ellen hatásos. Mindkettő esetben sekély vetőárokba vessük, kevés földdel takarva, óvatosan meglapogatva utána a talajfelszínt, a beöntözésről nem megfeledkezve. A retket, a salátát pár hét múlva már fogyasztni lehet. Érdemes megpróbálkozni a gyorsan növő zsázsa vetésével is. Sokszor az őszi vetéskor az elvetett magokból még abban az évben növény fejlődik, és a növény így is telel át. Pl: a spenót, a sóska szeptember végéig, akár október végéig vethető, időjárástól függően. Ha nem akarjuk elfogyasztani, a spenótot zöldtrágyának is vethetjük! Az áttelelő salátát, ha szeptember közepéig, időjárástól függően október elejéig elvetjük, akár már áprilisban szedhetjük! Vethetjük virágládába is, és a 10 cm-es palántákat tavasszal kiültethetjük.

Vethetjük még az alábbiakat: zöldborsó, metélőhagyma, kapor, rukkola.

Szeptember-október hónapokban vethetünk takarónövényt télire. A felszabadult sorokba vessünk lóbabot, mustárt vagy facéliát. A fokhagymát is ebben a hónapban duggathatjuk el, a hónap végétől novemberig.

Fás szárúak ültetése és gondozása

Ha új cserjét vagy fát szeretnénk a kertünkbe, akkor beszerzés után szeptemberben el is ültethetjük a kiválasztott, végleges helyére. A fákat, cserjéket beültetés előtt egy-két órára állítsuk vízzel teli vödörbe, hogy a gyökerek jól megszívassák magukat. Beültetés után többször, alaposan öntözzük meg. A cserjéket a főhajtásokig vágjuk vissza, ezekből majd új oldalhajtások fognak sarjadni. Az újonnan beszerzett rózsabokrokat, sövényeket is ilyenkor ültessük el. A fás szárúak metszését is ilyenkor kell elvégezni. Ha nagyobb ágakat fűrészelünk le, ne feledjük a sebet seblezáró anyaggal kezelni, így nem támadják meg a fát a gombák és más kártevők.

Hagymás és gumós növények ültetése

Ez a munka tavasszal is elvégezhető, de érdemes már ősszel a földbe bújtatni a virághagymákat és gumókat, mert így tavasszal már csak gyönyörködni kell abban, ahogy kihajtanak. Tervezzük meg a helyüket szeptemberben, és miután beszereztük az egészséges hagymákat és gumókat, már csak el kell ültetni őket. Ültethetjük őket csoportosan, egy gondosan megtervezett ágyás részeként vagy a gyeper szétészorva. Sáfrány, gyöngyike, tulipán, nárcisz, jácint, ezeket mind szeptemberben bújassuk a föld alá.

A töosztással szaporítható évelő dísnövényeinket most szaporíthatjuk sikeresen, így több egészséges növényt nevelhetünk, emellett megakadályozzuk, hogy a túlságosan elburjánzó növények akadályozzák saját növekedésüket és a majdani virágzást. A hervadt egyházi virágokat távolítsuk el a virágágyásból, miután igény szerint magot szedtünk azokról, amiket sikeresen szaporíthatunk magról.

Bár most még kellemes az idő, de fel kell készülnünk a hűvösebb éjszakákra, amikor a krizantémnak és a dáliaának szükségük van védelemre: terítsünk szerves talajtakaró anyagot köréjük, és – különösen a nem védett helyre ültetett növényeket – a hónap vége felé a hideg éjszakákon takarjuk be magát a növényt is.

A hónap elején még (át)ültethetjük a fenyőféléket és más örökzöld dísnövényeket.

A TANÉVKEZDÉS ÖRÖMEI ÉS NEHÉZSÉGEI

Folytatás a 3. oldalról

Sajnos vége van a nyárnak, elkezdődött az iskola. A fiúk fehér ingben, öltönyben, a lányok a legdivatosabb ruhákban vágják díszbe magukat, így indultak neki az új tanévnek.

Az első napon áldást kaptunk a lelkiatyától, majd az igazgató bácsi biztató beszédét hallgattuk végig. Már ezen a napon azon töprengtem, hogy fogok tanulni az év során, milyenek lesznek majd a jegyeim.

Másnap reggel nyugősen keltem ki az ágyból, nehéz ugyanis megszokni 2 hónap után a korai kelést. Nehéz visszazökkeni az iskolai minden napokba. De aztán, amint megérkeztem a suliba, és megláttam osztálytársaimat, rögtön elmúlt minden bajom. A velük töltött idő mindig élvezetes. Sokat beszélgetünk, és ennek köszönhetően egyre jobban feltöltődöm. Tulajdonképpen ez zökkent ki a mindennapi mókuskerékből, amiből – megjegyzem – néha úgy érzem, sosem szállhatok ki. Egy örökkévalóságnak tűnnek az órák néha... Viszont sokszor előfordul, hogy a 45 perc hihetetlenül gyorsan elrepül, ahogy az elmúlt 7 év is.

Licskó Franciska

A tanévkezdés előtti napok általában stresszesek szoktak lenni nemcsak a gyerekek számára, de szerintem a tanároknak is. Ilyenkor mindig sok a tennivaló.

Alap, hogy sok gyerek nem szeret iskolába járni, és mindenkinek az első pár nap a legszokatlanabb. Újra korán kell kelni, nem lehet telefonnal a kezünkben egész nap lustálkodni, nem tarthatunk több órás film- vagy sorozatmaratont.

A reggel 6 órás ébresztő az örületbe tud kergetni, majd ébredés után rögtön azon agyalok, hogy mindent bepakoltam-e, megtanultam-e a leckét, lesz-e dolgozat aznap, szóval stresszesen indulnak a reggeleim. De azt hiszem, ezzel nem vagyok egyedül. Sok diák van még így ezzel. Emellett gyakori eset, hogy a gyerekeknek, tanulóknak nincs önbizalmuk, tartanak attól, hogy mit gondolnak róla mások, vajon megszólják-e az öltözködésüket, kinézetüket. És pont az ilyen önbizalom-hiányos gyerekek lesz azután a legnehezebb a tanév.

Én mindent egybevetve szeretek iskolába járni, a barátaimmal lenni, olykor hallgatni a tanári megtorlást, amiért odafigyelés helyett szövegeltünk. Viccelődni a tanárokkal (ami nem mindig sül el jól), nagyokat beszélgetni az élet fontos dolgairól, új dolgokat tanulni.

Az iskola jó hely arra, hogy igaz barátokra leljunk.

Rados Boglárka

MEGHÍVÓ

a
CSEMADOK

Országos Tanácsa megbízásából
a Csemadok Nagykürtösi Területi Választmánya
tisztelettel meghív minden érdeklődőt

XXIII. ŐSZIRÓZSA

magyaróka-énekesek országos versenyére,
amely

október 8-9-én
kerül megrendezésre.

Szombaton Ipolyhídvégen a próbák, az elődöntő és a nótast,

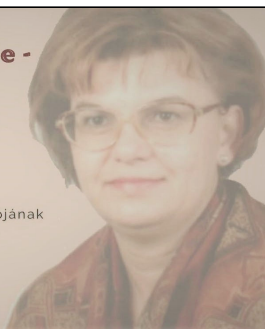
vasárnap pedig Ipolynyéken a verseny döntője várja a
nótakedvelő közönséget.

Mindkét nap Mezei Zsolt és zenekara kíséri az énekeseket.

Támogató a Kisebbségi Kulturális Alap 2022.

Háttéremberek kitüntetése -
A Pogány Erzsébet-díj
elismerésére várják a
jelöléseket

A Szövetség a Közös Célokért
Pogány Erzsébetnek, a társulás néhai igazgatójának
állít emléket a
Pogány Erzsébet-díj adományozásával.

A SZÖVETSÉG -
Magyarok.Nemzetiségek. Régiók pártja
nagykürtösi járási konferenciája 2022.08.22-én
Inámban megválasztotta a párt jelöltjeit
a Besztercebányai Megyei Önkormányzatba.

Gömör Lóránt, Ing.
területi képviselő

Kerata
Ladislav, Ing.
polgármester

Jámbor László
vállalkozó

XIII. SZÜRETI VIGADALOM ÉS MULATSÁG

IPOLYHÍDVÉG

2022. szeptember 24.

13.00 Szentmise és terményáldás

- a szentmise után gyülekezés az
Alvégen, ahonnan zene és tánc
kíséretében végigvonulunk a falu
utcaín

- a megállóknál hagyományőrző
csoportok fellépése

Zene: MIT
zenekar

Minden kedves beöltözni, felvonulni,
nézelődni, táncolni, mulatozni vágyót,
kicsit és nagyot egyaránt szeretettel
várunk!

A Csemadok Nagykürtösi Területi Választmányának Facebook-profilja: <https://www.facebook.com/csemadokNTV/>
A Csemadok honlapja: www.csemadok-hu.eu; A Szlovákiai Magyar Művelődési Intézet honlapja: csemadok.sk/intezet

KULT
MINOR

E lapszám megjelenését a Bethlen Gábor Alap és
a Kisebbségi Kulturális Alap - SZK támogatta.

KÜRTÖS Közéleti havilap. Kiadja a Csemadok Nagykürtösi Területi Választmánya. A kiadásért felel Balogh Gábor, a CSNTV elnöke, telefon: 0907/84 22 67. Főszerkesztő Bodzsár Gyula, telefon: 0918/19 63 37. Szerkesztők: Hrubík Béla, Balogh Gábor. Műszaki szerkesztő: Kliment Éva. Korrektúra: Németh Ágota. Levélcím: 991 28 Vinica, Nekyjská 397/27. E-mail: csemadokntv@gmail.com. Telefon: 0907/85 62 96. Nyilvántartási szám: EV 1419/08. ISSN 1336-3972. IČO 00 419 621. Nyomda: Csemadok OV Velký Krtíš. Terjeszti: a Csemadok Nagykürtösi Területi Választmánya. Ára 0,50 EUR. Megjelenik 800 példányszámban. A szerkesztőség álláspontja nem minden esetben azonos az újságban közöltekkel. A kéziratok szerkesztésének, esetleges rövidítésének jogát fenntartjuk. A hirdetések tartalmáért és nyelvhelyességéért felelősséget nem vállalunk.